

جانب ۲

جنگ و صلح

کتاب اول و دوم

جنگ و صلح

کتاب اول و دوم

جنگ و صلح

کتاب اول و دوم

ابن تیمیہ
ترجمہ کاظم انصاری

KetabTala

Война и миръ

Leo Tolstoy

The Russian Messenger

МОСКВА.

تولستوی، لئو، نیکولایوویچ، ۱۸۲۸ - ۱۹۱۰ م. Tolstoi, Lev Nikolaevich

جنگ و صلح / ل. ن. تولستوی، ترجمه کاظم انصاری.

تهران: امیرکبیر، ۱۳۹۵.

دوره: ۹ - ۲۱۵ - ۰۰۰۰ - ۹۷۸ - ۹۶۶

ج ۱ از ۶ - ۲۱۵ - ۰۰۰۰ - ۹۷۸ - ۹۶۶

ج ۲ از ۳ - ۲۱۷ - ۰۰۰۰ - ۹۷۸ - ۹۶۶

چاپ مفصل: ۱۳۰۱.

داستان‌های روسی -- قرن ۱۹ م.

Russian fiction -- 19th century

انصاری، کاظم، ۱۳۱۱ - مترجم

۱۳۹۵ / ج ۸ / PG۳۳۴۹

۸۹۱/۷۳۳

۲۶۸.۰۰۶

سرشناسه:

عنوان و نام پدیدآور:

مشخصات نشر:

شابک:

پارادانت:

موضوع:

موضوع:

شناسه افزوده:

رده بندی کنگره:

رده بندی دیویی:

شماره کتابشناسی ملی:

رمان‌های بزرگ دنیا

جنگ و صلح

کتاب اول و دوم

لئو تولستوی
ترجمه کاظم انصاری

رمان‌های بزرگ دنیا

جنگ و صلح

کتاب سوم و چهارم

لئو تولستوی
ترجمه کاظم انصاری

جنگ و صلح کتاب اول و دوم

لئوتولستوی
ترجمه کاظم انصاری

چاپ اول ۱۳۶۲ ه
چاپ هفدهم ۱۴۰۱ ه پاییز ۵۰۰ نسخه ه

صفحه آرایی: امین شجاعی ه طرح جلد: Louis François Lejeune ه
امور چاپ: محمدمبین رضایور ه چاپ و صحافی: واژه پرداز اندیشه ه

دفتر مرکزی: تهران، خیابان جمهوری اسلامی،
تقاطع خیابان سعدی، پلاک ۲
شماره تماس: ۰۲۱۳۳۹۰۰۷۵۱-۲ و ۶۱۲۸
کدپستی: ۱۱۴۳۸۱۷۸۱۸

amirkabirpub.ir
@amirkabirpubco

مقدمه ناشر

اگر قرار بر این شد که سه تن از نویسندگان بزرگ دنیا را نام ببریم، بی تردید یکی از آنها لئون تولستوی است.

تولستوی به عقیده بسیاری از معاصرینش یک منادی و مبشر اخلاقی است و گاه زندگی اش، به خصوص اعراض از دنیا و شیوه زاهدانه اش را با زندگی قدسین قیاس می‌کنند. ماکسیم گورکی با اینکه خود بینشی کاملاً مادی دارد، درباره او چنین می‌نویسد: «پیداست فکری که بیشتر اوقات و بیش از هر چیز آرامش فکری او را بر هم می‌زند، فکر خداست. گاهی به نظر می‌رسد که این فکر نیست، بلکه مقاومت شدید در برابر چیزی است که تصور می‌کند بر او چیره شده است. آن قدر که علاقه مند است، درباره آن صحبت نمی‌کند؛ لکن مدام به آن می‌اندیشد. من آن را نشانه پیری و یا دل‌آگاهی از مرگ نمی‌دانم.»^۱

اما بزرگ‌ترین و طویل‌ترین رمان او، جنگ و صلح، در واقع عظیم‌ترین محصول اندیشه او نیز هست. این کتاب در بسیاری از ابعاد، قابل دقت و بحث است. نخست اینکه یک رمان تاریخی و اجتماعی است و تحلیلی درستکارانه از فاجعه سال‌های ۱۸۰۵ تا ۱۸۱۲، یعنی دوران اقتدار ناپلئون، این بلای اروپا، و لشکرکشی او به مسکو و توصیف ویرانی‌های ناشی از اندیشه‌های سخیف و ابلهانه وی. تولستوی تجربه‌ای شگفت، دیدی وسیع و درعین حال عمیق دارد.

«جنگ و صلح» او یک میراث واقعی عالم ادب است. وی به نحوی بارز از رمانتیسیم دوری جسته است و به رئالیسم محض رو کرده است؛ اما غنای اندیشه او، آنگاه که درون

۱. کتاب درباره ادبیات.

عناصر داستان‌ش را می‌کاود، باید چیزی بالاتر از قدرت القای رمانتیسیم به حساب آید. «جنگ و صلح» پراز حوادث و ماجراهای کوچک و بزرگ است. شط خروشان زندگی است که جریان دارد و به ناگهان در این مسیر پرخروش خود جایی در سیل گیر زمانه جمع می‌آید؛ در سبند اندیشه تولستوی قطره قطره فراهم می‌گردد؛ این زمانه که عصاره‌ای از انفجارهای خاص خود را دارد، دوران وحشتناک لشکرکشی ناپلئون به مسکو است و آنگاه تولستوی سبند را می‌گشاید و به دقت جریان زندگی را از نظر ژرف‌کاو خویش می‌گذراند.

از شخصیت‌های بارز کتاب، شاهزاده آندره است. وی مردی است اندیشمند و متعهد. حتی در صحنه کارزار نیز نزدیک‌ترین سلاحش اندیشه اوست. عادت‌های خاص دارد که به تحلیل و نقد مسائل پیرامون خود بپردازد. وی حتی در جنگ نیز به دنبال معرفتی گران قدرتر از جنگ و صلح و مرگ و زندگی است.

می‌گوید: «اگر هرکس تنها به خاطر معتقدات خود پیکار می‌کرد، دیگر جنگی وجود نداشت.» این کلمه مبین این حقیقت است که آنان که حق دارند پیروز گردند و پیروز نیز می‌شوند، کسانی هستند که به درستی آنچه که می‌کنند ایمان دارند.

پی‌یر یکی دیگر از شخصیت‌های بی‌شمار این حماسه عظیم است. او که مردی ثروتمند و اشراف‌زاده‌ای است که جدیداً به مقام والایی در اجتماع نائل آمده و کنت شده، شخصیتی است مردد که همیشه در کار تشکیک و تردید به سر می‌برد و از آنجا که عادت به حلاجی وقایع دارد، در تنگنای دروغ‌های سنتی و رایج روز نمی‌ماند و سرانجام روزنه نجاتی می‌یابد. با اینکه دوران اقتدار و شکوه ناپلئون است و به خصوص تب پرستش او شیوع دارد، اغلب جوانان در آتش عشق این فاتح جهان گیر می‌سوزند.

ناپلئون نقطه اوج آرمان‌ها و مثل‌اعلای تعالی و قدرت کمال‌جوی بشری است و از این‌رو مورد محبت و پرستش همگان است. تولستوی در جنگ و صلح و شکست مسکو به نحوی منصفانه و خالی از غرض‌ورزی، زمینه‌های افول و سقوط این شخصیت دروغین و مخرب را فراهم می‌آورد.

حتی پی‌یر نیز در آغاز به این دشمن اروپا و کشور خود اعتقاد دارد می‌گوید:

«ناپلئون مرد بزرگی است؛ زیرا بر انقلاب فائق آمد. علف‌های هرزه انقلاب را وجین کرد. خوبی‌های انقلاب، یعنی تساوی تمام اتباع کشور و آزادی بیان و مطبوعات را حفظ کرد و تنها به همین جهت بود که توانست به قدرت و حکومت برسد.» بعدها درمی‌یابد که این همه جز دروغ محض نبوده است؛ زیرا به او، به اروپا و به دنیا در مورد این مرد شیاد دروغ گفته‌اند. پس از آنکه درمی‌یابد ناپلئون وظیفه‌ای در تاریخ جز جلادی ملت‌ها ندارد، کمر به ترور او می‌بندد.

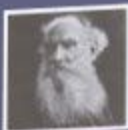
رنالیسم ویژه تولستوی همیشه از دیدگاه عرفان می‌نگرد. جنگ را به روشنی و به وضوح تمام تصویر می‌کند؛ جنگی که جبهه‌های آن زنده و حقیقی است. کمتر رمان نویس معاصر جنگ را همچون او برجسته و دقیق توصیف کرده است؛ اما حسن کار او در این است که جنگ او تنها یادداشت‌های گزارشگرهای خشک نیست، بلکه با تحلیل و تفکر همراه است. قهرمان در طول آن پیوسته با خود گفت‌وگو دارد. مرگ و زندگی برایش سرچشمه بسیاری از مجهولات است. غالباً پرس و جوهای استقرایی با خود دارد و این درون‌کاوی‌ها و خودداوری‌ها، از ویژگی‌های تولستوی است (همان که در «مرگ ایوان ایلیچ» به کمال می‌رسد).

آندره پس از بازگشت از جنگ و مرگ همسرش، شاهزاده خانم زیبا، تغییری اساسی می‌یابد. صحنه بازگشت و حضور وی هنگام مرگ همسرش که در طول زندگی کمترین محبتی به او نداشته، یکی از درخشان‌ترین فصول این رمان است.

اصولاً رنالیسم مخصوص تولستوی که واجد قدرتی ناب و غیرقابل تقلید است، در بسیاری از فصول قابل تشخیص است؛ صحنه پس از وداع آندره با پدرش، شاهزاده پیر؛ بحران روحی نیکلا در صحنه کارزار و پس از باخت در قمار؛ تصورات و توهمات پی‌یر ثروتمند، رابطه‌اش با موژیک‌ها و کلاه گشادی که مباشرین این مرد به سرش می‌گذارند (مباشر، موژیک‌ها را به استقبالش می‌آورد و به صورتی کاملاً تشریفاتی نشانش می‌دهد که همگی در رفاه کامل به سر می‌برند. همچنین او به کنت ساده‌دل و خام‌اندیش که میل دارد تا تعدادی از برده‌ها را آزاد کند، چنین استدلال می‌کند که در آزادیشان جزاسارت و ادبار واقعی هیچ چیز به دست نمی‌آورند و این چنین او را مجاب می‌کند).

صحنه عشق ناتاشای شاد و پرحرارت، شکیبایی از حد گذشته و ایثار وصف‌ناگشتنی شاهزاده ماریا در برابر پدر تندخو، مرگ شاهزاده آندره، مرگ شاهزاده پیر بالکونسکی، عشق ناتاشا و پی‌یر و زندگی‌شان، شخصیت، رفتار زندگی و مرگ پلاتون کاراتایف، همه و همه خوب و عالی نوشته شده است؛ اما در این کتاب نیز همان عیب کلی (کش‌دار بودن بعضی فصول) که گریبان‌گیر غالب رمان‌های بلند جهان است به چشم می‌خورد. تحلیل‌های تاریخی گاه تکراری و یا نگارش یک مطلب و پرورش یک عقیده به‌انحاء گوناگون و متفاوت است؛ به‌طور نمونه از نقایص کار وی، مطالب پردامنه و تقریباً بیهوده‌ای است که نمونه آن، آنچه درباره ماسیونری نوشته است می‌باشد.

این کتاب به‌راستی تصویر راستین مرگ و زندگی، یعنی جنگ و صلح است. تولستوی قدرت آن را دارد که کنار چهره آرام، سعادت‌مند و شاد ناتاشا، تصویری دیگر ارائه دهد. این تصویر بسیار غم‌بار از آن شاهزاده خانم ماریا، خواهر آندره و دختر شاهزاده پیر بالکونسکی است.

نویسنده‌ی کتاب جنگ و صلح در سال
۱۸۴۹ میلادی نوشته این کتاب یکی از
بزرگ‌ترین آثار ادبیات روسی و از مهم‌ترین
روان‌های ادبیات جهان به شمار
می‌رود. در این روان طولانی بیش از ۵۰۰
شخصیت با دقت توصیف شده‌اند.

یکی از معتبرترین منابع تحقیق و بررسی در تاریخ سیاسی و
اجتماعی سده نوزدهم اروپای غربی روسیه است. و به شرح مقاومت
روس‌ها در برابر حمله ارتش فرانسه به رهبری ناپلئون بناپارت
می‌پردازد. منتقدان گسی آن را یکی از بزرگ‌ترین روان‌های جهان
می‌دانند. این روان، زندگی اجتماعی و سرگذشت پنج خانواده
شرقی روس را در دوران جنگ‌های روسیه و فرانسه در سال‌های
۱۸۰۵ تا ۱۸۱۲ به تصویر می‌کشد.

بنیاد انتشارات آستان قدس
www.aqpress.com

دوره ۸۰ هزار تومان

